

■ ВЕКТОР

Дунайська альтернатива

СТОР. 4

■ ЗБОРИ

У техніці дрібниць не буває

СТОР. 5

■ ЮВІЛЯР

Життєві перехрестя генерала Гуліка

СТОР. 6-8

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

№ 25 (5614)
6 ЛИПНЯ 2018 РОКУ

ПРИКОРДОННИК України

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Фото Олександра ЯКОВЕНКА

Пріоритет на морі

МИНУЛИМИ ВИХІДНИМИ У БІЛЬШОСТІ ПРИМОРСЬКИХ МІСТ УКРАЇНИ ВІДБУЛИСЯ УРОЧИСТІ ЗАХОДИ З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ ЗСУ. ДО СВЯТА УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ МОРЯКІВ ДОЛУЧИЛИСЯ І ВАРТОВІ МОРСЬКИХ РУБЕЖІВ.

СТОР. 3

КОРДОН ЗА ТИЖДЕНЬ

2,169 МЛН осіб

оформлено встановленим порядком

124 особи

затримано за незаконне перетинання кордону, зокрема 20 незаконних мігрантів

затримано товарів і вантажів, які незаконно переміщувалися через державний кордон, на суму понад

4,623 МЛН грн

■ КОРОТКО
ПРО ГОЛОВНЕ

ІМПОРТУ ЗБРОЇ ДАЛИ ЗЕЛЕНЕ СВІТЛО

Президент України своїм указом увів у дію рішення Ради національної безпеки і оборони України щодо забезпечення Збройних Сил України та інших військових формувань оборонною продукцією іноземного виробництва, а також сприяння розвитку співробітництва оборонних підприємств України з іноземними партнерами. За словами Олександра Турчинова, документ передбачає лібералізацію зовнішньоекономічної діяльності для вітчизняних компаній оборонно-промислового комплексу. – Дозволено імпорт продукції військового призначення для власних потреб виробників військової техніки і зброї, а також імпорт для недержавних підприємств, що мають прямі дилерські угоди із закордонними виробниками озброєнь, – пояснив Секретар РНБО, додавши, що також знято обмеження щодо прямих контрактів для вітчизняних міністерств силового блоку, зокрема, Міністерства оборони, щодо закупівлі зброї та військової техніки за кордоном. Олександр Турчинов наголосив також, що лібералізація зовнішньоекономічної діяльності для вітчизняних компаній-виробників озброєння «не послабить надійний експортний контроль і відповідність дій всіх суб'єктів у цій сфері міжнародним угодам, які підписала Україна».

Сергій ПОЛІЩУК

БРОНЕЖИЛЕТИ БЕЗ МИТА

Петро Порошенко підписав Закони щодо пільг зі сплати ввізного мита та податкових пільг, які діють на період проведення ООС із відсічі збройної агресії Росії у Донецькій та Луганській областях. Законом доповнили діючі норми Митного кодексу України щодо звільнення від оподаткування ввізним митом спеціальних засобів індивідуального захисту; ниток та тканин для виготовлення бронезилетів та шоломів; лікарських засобів і медичних виробів. Крім того, уточнюється перелік товарів, які можна віднести до особистих речей громадян, зокрема «крісло колісне для осіб з інвалідністю на кожну особу з інвалідністю, яка перетинає митний кордон України, а в разі відсутності такої особи – у кількості не більше однієї штуки». Окрім того, Президент підписав Закон «Про внесення змін до Податкового кодексу України». Документ забезпечує продовження дії пільг зі сплати військового збору та з оподаткування ПДВ на період ООС, які раніше були встановлені на період АТО. Зокрема, пільги зі сплати військового збору з доходів у вигляді грошового забезпечення працівників правоохоронних органів, військовослужбовців та інших осіб на період їхньої безпосередньої участі в операції. Також встановлено пільги з оподаткування на додану вартість операцій з ввезення на митну територію України та постачання на митній території України спеціальних засобів індивідуального захисту, лікарських засобів та медичних виробів, продукції оборонного призначення.

Леся МЕДВЕДЕНКО

■ ІЗ ПЕРШИХ УСТ

Волею народу – до ЄС і НАТО

ЩОРОКУ 28 ЧЕРВНЯ МИ
ВІДЗНАЧАЄМО ДЕРЖАВНЕ СВЯТО –
ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ.
ТРАДИЦІЙНО УРОЧИСТІ ЗАХОДИ
ПРОХОДЯТЬ У КИЄВІ, БІЛЯ
ПАМ'ЯТНИКА СЛАВЕТНОМУ
ГЕТЬМАНУ ПИЛИПУ ОРЛИКУ –
АВТОРУ ПЕРШОГО В ІСТОРІЇ
УКРАЇНИ КОНСТИТУЦІЙНОГО
АКТУ, ЯКИЙ ЗАКРІПИВ
ДЕМОКРАТІЮ ТА ВЛАДУ НАРОДУ.

В урочистих заходах, присвячених 22-й річниці прийняття Конституції взяв участь Президент України Петро Порошенко. Під час виступу Глава держави наголосив на необхідності вдосконалення вітчизняного законодавства. Докорінні зміни до Основного Закону мають визріти, щоб не бути скороплими та кон'юнктурними. Важливо дотримуватися встановлених процедур щодо змін до Конституції. Президент підкреслив, що свідомо відмовився від деяких повноважень Глави держави. Зокрема, під час судової реформи, коли Верховній Раді передали повноваження призначати суддів, створювати та ліквідувати суди.

Проект змін до Конституції в частині децентралізації також передбачає втрату Президентом низки повноважень.

– Це реальна передача влади територіальним громадам. Це реальне щеплення проти федералізації. Проте водночас і збільшення відповідальності. На жаль, конституційні зміни нам поки ще не довелося провести, хоча децентралізація вважається однією з

найбільш успішних наших реформ, яку вже кожен може відчутти на собі. Однак ці зміни до Конституції проголосовані в першому читанні і чекають на друге читання, пов'язане із обставинами встановлення стійкого миру на Донбасі, відсіччю російської агресії і деокупацією Донбасу, – зазначив Президент.

За словами Глави Держави, найближчим часом до Верховної Ради надійде проект змін до Основного Закону – поправка, яка закріпить дві стратегічні цілі, тісно пов'язані між собою. Це вступ України до Європейського Союзу і до НАТО.

– Готуючи цю ініціативу, я виходив з трьох надзвичайно важливих міркувань, – наголосив Петро Порошенко. По-перше, європейська та євроатлантична інтеграція чітко відповідають національним інтересам України. По-друге, орієнтацію на Євросоюз та Північно-Атлантичний Альянс підтримує більшість громадян, про що переконливо свідчить динаміка громадської думки. Однак при цьому, і це по-третє, існує очевидна загроза ревізії європейської та євроатлантичної стратегії під впливом зовнішніх та внутрішніх обставин. І походить вона не лише від сил, які заслужили репутацію п'ятої колони. Серед політиків дедалі більше охочих поставити під сумнів наш чітко вивірений європейський курс, і нам вже окремі безвідповідальні політики малюють необхідність повернення на схід. Щоб ніхто і не думав петляти, впевнений, що це має бути прямим текстом зафіксовано у Конституції. Я твердо переконаний, що є можливість зібрати триста голосів за таке важливе рішення у нинішньому складі Верховної Ради. І нам треба негайно починати роботу в цьому напрямку.

Наприкінці виступу Президент підкреслив: «Нам, як повітря, потрібна єдність. Ми тепер достатньо розумні, мудрі та сильні, щоб для помилки минулого не залишити місця – ані в сьогоднішній, ані в майбутньому. Після років суворих випробувань, які ми з честю витримали, країна зараз впевнено повертається на шлях розвитку та прогресу, щоб стати об'єднаною і єдиною державою. Успішною країною успішних людей».

Тетяна ГАЙДА

■ СПІЛЬНА НАРАДА

Відверто про нагальне

В УПРАВЛІННІ ЧЕРНІВЕЦЬКОГО
ПРИКОРДОННОГО ЗАГОНУ
ПРОЙШЛА РОБОЧА
ЗУСТРІЧ ПРЕДСТАВНИКІВ
ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ,
ПРОКУРАТУР, КЕРІВНИЦТВА
ОБЛАСТІ ТА ГРОМАДСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ. ОСНОВНЕ ПИТАННЯ
ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ – АКТИВІЗАЦІЯ
КОНТРАБАНДИСТІВ НА КОРДОНІ.

Спільну нараду провели в форматі круглого столу «Державному кордону – державний порядок». Загалом у заході взяли участь близько тридцяти осіб. Учасники зустрічі відверто обговорили проблеми в прикордонній Чернівецькій області. Не залишили осторонь питання провокативних дій контрабандистів та перешкоджання прикордонним нарядам. Адже організовані групи зловників вже неодноразово намагалися завадити знищенню каналів незаконної наживи, запламувавши імідж охоронців рубежів.

Основну увагу учасники наради зосередили на спільній ефективній протидії незаконному переміщенню товарів і вантажів, зокрема тютюнових виробів й алкогольних напоїв, через державний кордон України. Голови місцевих рад отримали доручення щодо здійснення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення прикордонних територій про недопущення незаконного перетину державного кордону України. Також було наголошено на необхідності своєчасного інформування правоохоронних органів про подібні випадки. Окрім того, учасники наради обговорили

питання припинення несанкціонованої вибірки гравійно-піщаної суміші з русел річок регіону. Адже неконтрольоване спустошення природних ресурсів завдає шкоди навколишньому середовищу та позбавляє законного прибутку місцеві бюджети.

На знак підтримки прикордонників керівники громадських організацій підписали колективне звернення до генерального та військового прокурорів щодо введення кримінальної відповідальності за контрабанду.

Сергій БРОВКО

■ ЗУСТРІЧ

AZ – UA: АНАЛІЗ, ОБМІН, ПІДГОТОВКА

НЕЩОДАВНО В БАКУ ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ ДЕЛЕГАЦІЙ НА ЧОЛІ З КЕРІВНИКАМИ ПРИКОРДОННИХ ВІДОМСТВ УКРАЇНИ ТА АЗЕРБАЙДЖАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ПЕТРОМ ЦИГИКАЛОМ ТА ЕЛЬЧІНОМ ГУЛІЄВИМ ЗА УЧАСТІ НАДЗВИЧАЙНОГО ТА ПОВНОВАЖНОГО ПОСЛА УКРАЇНИ В АЗЕРБАЙДЖАНІ ОЛЕКСАНДРА МІЩЕНКА.

З метою забезпечення адекватного реагування на сучасні загрози та ризики прикордонної безпеки на державних кордонах України та Азербайджанської Республіки сторони обмінялися думками щодо вдосконалення механізмів охорони кордону, їх оперативної складової, процедур прикордонного контролю та охорони морських рубежів.

Петро Цигикал та Ельчін Гулієв відзначили високий рівень двосторонньої взаємодії та обговорили подальші

напрямки співпраці прикордонних служб двох країн. Крім того, учасники зустрічі висловили готовність розширювати взаємне співробітництво з метою протидії транскордонній злочинності й тероризму, а також підкреслили необхідність консолідації зусиль у боротьбі зі спільними викликами та загрозами.

■ СВЯТО

ПРІОРИТЕТ НА МОРІ

МИНУЛИМИ ВИХІДНИМИ У БІЛЬШОСТІ ПРИМОРСЬКИХ МІСТ УКРАЇНИ ВІДБУЛИСЯ УРОЧИСТІ ЗАХОДИ З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ ЗСУ. ДО СВЯТА УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ МОРЯКІВ ДОЛУЧИЛИСЯ І ВАРТОВІ МОРСЬКИХ РУБЕЖІВ.

Як і годиться, найбільш масштабні святкування пройшли у новій столиці українського флоту – Одесі. За традицією, біля причалів Морського вокзалу в святковому строю вишикувались кораблі та катери Військово-Морських Сил та Морської охорони Держприкордонслужби. Протягом дня одесити та гості міста могли відвідати військові плавзасоби, поспілкуватися з охоронцями морських кордонів. Масу позитивних емоцій присутні отримали, коли на борту флагмана Морської охорони «Григорій Куроп'ятников» Голова Держприкордонслужби генерал-полковник Петро Цигикал вручив нагороди кращим морським прикордонникам.

В Ізмаїлі на рейді річки Дунай, навпроти морвокзалу, прикордонники організували для гостей показ корабельно-катерного складу, провели екскурсії на бойовому кораблі, а курсанти навчально-тренувального загону продемонстрували майстер-клас із в'язання морських вузлів та такелажних робіт. Надвечір містян порадував своєю творчістю Академічний

ансамбль пісні і танцю Державної прикордонної служби України.

В рамках робочого візиту до Ізмаїльського навчального тренувального загону Морської охорони, Петро Цигикал разом із керівництвом регіональних управлінь, прикордонних навчальних закладів та органів місцевої влади, поклав квіти до меморіальної дошки загиблим прикордонникам та ознайомився з обстановкою на Дунаї. Під час заходів з нагоди 16-ї річниці з Дня створення Ізмаїльського загону Морської охорони кращих військовослужбовців заохотили відомчими нагородами.

– Охорона морських кордонів нині набуває особливого значення в системі національної безпеки і оборони України. Нещодавно в Державній прикордонній службі створено Регіональне управління Морської охорони. Впевнений, що таке рішення дозволить підвищити наш потенціал на морі та зробить керівництво морськими силами більш гнучким та ефек-

тивним. Перед новим органом управління поставлені відповідальні завдання, які, я впевнений, моряки-прикордонники виконають з честю, – зазначив очільник прикордонного відомства.

Також під час візиту в регіон Голова Держприкордонслужби переконався, що загін морської охорони повинен бути і в Ізмаїлі: «Я обговорив це питання з міським головою, який запевнив мене у підтримці цієї ідеї. Таким чином, кордон по Дунаю буде надійно захищений від будь-яких проявів протиправної діяльності».

До того ж Петро Цигикал звернув увагу на необхідність запровадження якісної системи підготовки морських офіцерів Держприкордонслужби. Він висловив сподівання, що протягом року вдасться знайти прийнятну формулу реалізації цього задуму в межах наявного навчального потенціалу.

Андрій БІЛОБОРОДЧЕНКО,
Ігор ПЕРЕГНЯК

■ ГАРЯЧІ БУДНІ

ВАЛЮТА – ВІРТУАЛЬНА, А ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ – МАТЕРІАЛЬНА

У КПВВ «Новотроїцьке» вартові рубежу завадили черговій спробі вивезти до тимчасово окупованих територій майнінгового обладнання для виготовлення криптовалюти, торгівля якою останнім часом набирає популярності. Під час оформлення автомобіля на виїзд під керуванням громадянина України спільна оглядова група прикордонників і представників ДФС знайшла у багажному відділенні транспортного засобу серед особистих речей приховану комп'ютерну техніку для виготовлення віртуальної валюти. Як пояснив правопорушник, незаконне перевезення подібних комплектуючих на тимчасово окуповану територію України може принести непоганий прибуток. Товар загальною вартістю близько 150 тисяч гривень вилучили представники ДФС для прийняття правового рішення.

Тетяна ГАЙДА

ЗАПЛИВ НЕ ВІДБУВСЯ

Прикордонники Мукачівського загону на ділянці відповідальності відділу «Бодалово» завадили спробі незаконного переміщення через кордон 24 ящиків тютюнових виробів. Зловмисники намагалися переправити куриво до сусідньої Угорщини річкою Тиса. Під час патрулювання прикордонний наряд помітив групу осіб, які вивантажували з автомобіля УАЗ пакунки, обгорнуті у чорний поліетилен. Помітивши правоохоронців, контрабандисти спробували втекти. Незважаючи на злісну непокору та фізичний опір, одного із втікачів «зелені кашкети» затримали. У ході подальших оперативно-розшукових заходів поблизу кордону прикордонники виявили окрім транспортного засобу із сигаретами ще й гумовий човен з електродвигуном та пристрій для подолання контрольної-слідової смуги. Для складання протоколу про вчинення адміністративного правопорушення за ст. 204-1 затриманого доставили до прикордонного підрозділу. Тривають заходи щодо встановлення осіб, причетних до незаконної обороти, та з'ясовуються обставини правопорушення. Згодом справу буде скеровано до суду, який обиратиме міру покарання зловмисникові.

Леся ФЕДОРОВА

«ЦАРСЬКІ» ГРОШІ

У пункті пропуску «Гоптівка», що на Харківщині, за попередньою інформацією Служби безпеки України, прикордонники спільно зі співробітниками фіскальної служби завадили незаконному вивезенню до РФ предметів, які, ймовірно, становлять історично-культурну цінність. 52-річний громадянин України, в автомобілі серед особистих речей намагався перевезти через кордон кортик ЗИК-57 зразка 1945 року та 133 банкноти різного номіналу 1917-1922 років випуску. Холодну зброю та раритетну валюту вилучено встановленим порядком та передано компетентним органам. Триває експертиза.

Людмила ТКАЧЕНКО

■ ВЕКТОР

Дунайська альтернатива

СЬОГОДНІ ПРОТЯЖНІСТЬ УКРАЇНСЬКО-РУМУНСЬКОГО КОРДОНУ ПО РІЧЦІ ДУНАЙ СТАНОВИТЬ 187 КІЛОМЕТРІВ. ОДНАК ПО ВСІЙ ЙОГО ДОВЖИНІ НЕМАЄ ЖОДНОГО ПРИКОРДОННОГО ПЕРЕХОДУ. ТОЖ ПОДОРОЖУЮЧІ І КОМЕРЦІЙНІ ТРАНСПОРТНІ ЗАСОБИ ЗМУШЕНІ ЇХАТИ ДО РУМУНІЇ ЧЕРЕЗ БУКОВИНУ АБО Ж МОЛDOVУ. А ЦЕ ДОДАТКОВІ ВИТРАТИ ГРОШЕЙ ТА ЧАСУ.

Поромна переправа «Орлівка – Ісакча» має виправити цю ситуацію: стати, так би мовити, зручним та комфортним «мостом». Нині це важливий інфраструктурний проект, і його реалізація очевидно дасть поштовх стрімкому розвитку прикордонних районів по обидва боки кордону.

28 травня 2015 року у Києві, а 5 червня у Бухаресті підписано угоду про організацію поромного сполучення між українською Орлівкою та румунською Ісакчею. А вже у вересні 2015-го Кабмін прийняв постанову № 742, що ратифікувала цю угоду.

Українське ТОВ «Поромний комплекс Орлівка» і румунська компанія «МБС-Інвест» будують міжнародний поромний шлях. Кожна організація – на своєму березі.

Нагадаємо, що спорудження переправи на українській стороні стартувало ще восени 2015 року. Перед цим Одеська облдержадміністрація передала «Поромному комплексу

Орлівка» дві земельні ділянки в Ренійському районі в оренду строком на 49 років. Так, у лютому 2015 року для будівництва міжнародного пункту пропуску через держкордон було передано ділянку площею 5,6 га, а у жовтні – ділянку площею 2,6 га земель водного фонду – для будівництва гідротехнічних споруд.

Переправа створюється у найвужчому місці Дунаю – ширина річки тут не перевищує 900 метрів, а незначна глибина біля причалу становить лише 2,5 метра. На транспортній лінії постійно працюватимуть два пороми: один – українського оператора, другий – румунського. Графік руху буде досить динамічним: пором відправлятиметься кожні 30 хвилин. Щодня у кожному напрямку переправою зможуть скористатися близько тисячі автомобілів і стільки ж пасажирів.

Транспортний коридор на 200 кілометрів скоротить шлях з Одеси до причорноморських регіонів Румунії,

Болгарії, Туреччини та деяких районів Греції. Сумарна економія часу складатиме близько 12 годин.

У проекті переправи: дорога загального призначення, складський комплекс, гребля, причальна споруда, під'їзд до майданчика для транспорту.

Як розповів заступник генерального директора ТОВ «Поромний комплекс Орлівка» Віталій Нікула, в рамках будівництва здійснили низку оптимізацій: на території площею шість гектарів підняли ґрунт на 1,70 метра, підвели лінії електропередач та дві альтернативні лінії зв'язку, побудували і ввели в експлуатацію водонапірну свердловину, по периметру висадили дерева, які зміцнюватимуть берег і служитимуть живоплотом між переправою і землями сільської ради.

Крім того, пан Нікула зазначив, що паралельно з цим триває будівництво усього наземного комплексу, необхідних споруд для про-

ходження паспортного контролю: «Вже підготували каркас під будівництво адміністративно-побутового об'єкта, де проходитиме паспортний контроль. Готовий фундамент під навіси і зону поглибленого догляду».

– Переправа дозволить автотранспорту зекономити декілька годин часу на шляху з України в Румунію і уникнути додаткового транзиту через територію Молдови. Нести службу на цьому об'єкті будуть прикордонники разом зі співробітниками фіскальної служби. Усю необхідну інфраструктуру збудують за європейськими стандартами. Ми віримо, що таким чином відкриваємо тут ворота в Європу, – додав Віталій Нікула.

18 травня 2018 року Надзвичайний і Повноважний Посол України в Румунії Олександр Баньков відвідав румунське місто Галац, де обговорив деталі відкриття нового поромного сполучення.

– Фактично, рішення про створення міжнародного пункту пропуску було прийняте за угодою двох урядів. У нас є двосторонній проект, що розглядається як новий вимір не лише для бізнесу, а й для зміцнення контактів між Румунією та Україною, – зазначив Олександр Баньков.

Буквально через місяць, а саме 22 червня 2018 року мерія міста Ісакче повідомила, що на румунській стороні почалися роботи з реалізації інвестиційного проекту, який триватиме не більше чотирьох місяців.

– Якщо усе піде за графіком, то вже на початку листопада цього року можна буде здійснити перший перехід новим поромним сполученням, – повідомив мер міста Анастасе Морару. ■

Владислав ДУБЕНКОВ

■ МАЛИЙ ПРИКОРДОННИЙ РУХ

До сябрів по ягоди

ПЕРШОГО ЛИПНЯ НА ДІЛЯНЦІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВІДДІЛУ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ «БЕРЕЗОВЕ» ЛУЦЬКОГО ПРИКОРДОННОГО ЗАГОНУ, ЩО У РОКИТНІВСЬКОМУ РАЙОНІ РІВНЕНЩИНИ, РОЗПОЧАВСЯ СЕЗОННИЙ ПРОПУСК ГРОМАДЯН ДЛЯ ЗБОРУ ДИКОРΟΣІВ. ПРОХОДИТИМЕ ВІН У ДВА ЕТАПИ: ПЕРШИЙ – ДЛЯ ЗБОРУ ЧОРНИЦІ З 1 ЛИПНЯ ДО 10 СЕРПНЯ І ДРУГИЙ – ДЛЯ ЗБОРУ ЖУРАВЛИНИ, ЩО ТРИВАТИМЕ З 1 ВЕРЕСНЯ ДО 15 ЛИСТОПАДА.

Слід зазначити, що кожного року до збору грибів та ягід залучається велика кількість жителів прикордоння, в тому числі неповнолітніх. Інколи це спричиняло низку порушень у сфері дотримання вимог прикордонного законодавства. Тому, для стабілізації обстановки в прикордонні в цей період та запобігання масовим порушенням режиму державного кордону та прикордонного режиму, між прикордонними відомствами України та Білорусі досягнуто домовленостей про сезонний пропуск місцевих мешканців для збору дикоросів.

Внаслідок порозуміння, жителі 12 прикордонних населених пунктів Рокитнівського району Рівненщини

мають можливість законно перетинати кордон та збирати дари лісу на території Поліського лісгоспу Республіки Білорусь.

Оформлення громадян для збору чорниці здійснюватиметься у трьох тимчасових місцях пропуску: «Познань», «Березове» та «Дроздинь» з 06:00 до 22:00, а в період збору журавлини – з 08:00 до 20:00.

Водночас необхідно нагадати, що з 29 квітня 2018 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення прикордонної безпеки держави», який кардинально змінює правове поле щодо адміністративного провадження у прикордонній сфері. Зокрема, згідно зі статтею 185-10 КУпАП, за вчинення зліс-

ної непокори прикордонному наряду відтепер штраф становить від 850 до 3,4 тисячі гривень. А за незаконне перетинання державного кордону правопорушнику доведеться сплатити від 3,4 до 13,6 тисячі гривень. ■

Оксана ПЕТРІВ

■ МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Інтеграція у дії

СПІВПРАЦЯ АНАЛІТИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ВІДОМСТВ УКРАЇНИ ТА ФЕДЕРАТИВНОЇ РЕСПУБЛІКИ НІМЕЧЧИНА МАЄ ТРИВАЛУ ІСТОРІЮ. СЬОГОДНІ ЦЯ РОБОТА НАПРАВЛЕНА НА ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ КОНЦЕПЦІЇ ІНТЕГРОВАНОГО УПРАВЛІННЯ КОРДОНАМИ ТА ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ ТРАНСКОРДОННОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В РАМКАХ ЄДИНОГО ЄВРОПЕЙСЬКОГО БЕЗПЕКОВОГО ПРОСТОРУ.

■ ЗБОРИ

У техніці дрібниць не буває

НА БАЗІ ГОЛОВНОГО ЦЕНТРУ ПІДГОТОВКИ ОСОБОВОГО СКЛАДУ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ІМЕНІ ІГОРЯ МОМОТА ВІДБУЛИСЯ ЗБОРИ З КЕРІВНИМ СКЛАДОМ ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНИХ ВІДДІЛІВ ОРГАНІВ ОХОРОНИ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ ЩОДО АВТОМОБІЛЬНОГО ТА БРОНЕТАНКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

Відкривав захід начальник відділу автомобільного та бронетанкового забезпечення Адміністрації Держприкордонслужби підполковник Петро Хаврич.

– Головна мета – підведення підсумків роботи за I півріччя 2018 року та корегування завдань на наступний звітний період. Ми повинні вирішити проблемні питання за напрямками діяльності та забезпечити стабільну роботу органів Держприкордонслужби, – зазначив він.

Після офіційної частини було заслухано звіти офіцерів органів відомства та регіональних управлінь про стан автобронетанкового забезпечення.

Далі учасникам форуму запропонували формат зустрічі у вигляді теоретичних та практичних занять. В ході теоретичної частини «технарі» тренувалися відпрацьовувати звіти, вести облікову документацію та заповнювати

паспорти (формуляри), транспортних засобів і бойових машин.

А ось на практичних заняттях – розглянули порядок роботи посадової

Традиційно, міжнародні зустрічі відбуваються на базі Адміністрації Держприкордонслужби, але бувають випадки, коли гості відвідують Національну академію Державної прикордонної служби України у Хмельницькому.

В рамках виконання Плану співробітництва відбулася чергова зустріч експертів прикордонних відомств України та Німеччини, де обговорили питання розвитку інформаційної взаємодії у сфері аналізу ризиків. До речі, наприкінці 2016 року перший заступник очільника прикордонного відомства генерал-лейтенант Василь Серватюк вже зустрічався з Віце-президентом Федеральної поліції Німеччини Юргеном Шубертом. Тоді предметом розмови був стан і перспективи двосторонньої співпраці відомств.

Нині, за результатами спільної оцінки, сторони констатували, що ситуація на державному кордоні України з країнами-членами ЄС – стабільна та контрольована. Ймовірними загрозами залишаються: незаконна міграція, контрабанда зброї та наркотиків, а також незаконне переміщення товарів. Однак співпраця відомств щодо протидії протиправній діяльності на спільному кордоні залишається на високому рівні. Про

це свідчать показники оперативно-службової діяльності, що покращуються з кожним роком.

Також прикордонники разом з німецькими колегами опрацювали черговий спільний аналітичний звіт з оцінки транскордонної злочинності в Україні та Німеччині.

Водночас експерти констатували, що при збереженні рівня правопорушень, вчинених громадянами України в Німеччині, наші співвітчизники не створюють загрози національній безпеці ФРН. Переважно українські громадяни порушують трудове та міграційне законодавство.

Крім того, німецькі колеги високо оцінили систему підготовки персоналу та навчально-матеріальну базу Національної академії Держприкордонслужби, у тому числі і щодо підготовки аналітиків на відповідних спеціалізованих курсах.

Міжнародна співпраця та подальший розвиток співробітництва у сфері аналізу ризиків сприятиме протидії транскордонній злочинності та мінімізації загроз на державних кордонах обох країн. Саме тому під час заходу погоджено практичні кроки щодо подальшого обміну інформацією та впровадження передових практик аналітичної діяльності. ■

Олександр ТИХОНОВ

муляторних батарей. Крім того, перевірили відповідність обладнання приміщень, пунктів технічного обслуговування та ремонту, порядок виходу та повернення машин у парк.

Цікавим було заняття з контрольного огляду та щоденного технічного обслуговування БТР-70. Офіцери на практиці виявили несправності ходової частини та системи запалювання автомобілів типу: ВАЗ-21230, УАЗ-3163, VW Amarok, VW Transporter T6, Dacia Duster, ГАЗ-3307, ЗиЛ-151, «КрАЗ-Кугуар» та «Богдан А-22212».

– Головне, що ми детально проаналізували та привели до спільного знаменника порядок експлуатації та обслуговування сучасної техніки, яка останнім часом надходить до органів охорони державного кордону, а також розглянули інноваційні підходи до переоснащення пунктів технічного обслуговування, – зазначив підполковник Петро Хаврич, підбиваючи підсумки зборів. ■

Владислав ДУБЕНКОВ

ВИПУСКНИКІВ ВІЙСЬКОВИХ
ВИШІВ РІЗНИХ ЕПОХ
ОБ'ЄДНУЮТЬ СПІЛЬНІ
СПОГАДИ. ВОНИ ПОВ'ЯЗАНІ
З ОТРИМАННЯМ ПЕРШОГО
ОФІЦЕРСЬКОГО ЗВАННЯ,
ДАЛЕКОГЛЯДНИХ ПЛАНІВ
ЩОДО ВІЙСЬКОВОЇ КАР'ЄРИ,
СПОДІВАНЬ ЩОДО ПЕРШИХ
САМОСТІЙНИХ КРОКІВ
У ДОРΟΣЛОМУ ЖИТТІ,
ПРАГНЕННЯ РЕАЛІЗУВАТИ
СЕБЕ НА СЛУЖБІ. ОДНИМ
СЛОВОМ – ВЕСЬ СВІТ У ТВОЇХ
ДОЛОНЯХ! ТАК ДУМАВ І
ЛЕЙТЕНАНТ МИКОЛА ГУЛІК,
ВИПУСКНИК МОСКОВСЬКОГО
ВИЩОГО ПРИКОРДОННОГО
КОМАНДНОГО УЧИЛИЩА,
ЯКИЙ У 1971 РОЦІ
ОТРИМАВ ПРИЗНАЧЕННЯ
У ЗАКАВКАЗЬКИЙ
ПРИКОРДОННИЙ ОКРУГ.
СЬОГОДНІ МИ РОЗПОВІМО
ПРО ГЕНЕРАЛА-
ПРИКОРДОННИКА, ЖИТТЄВИЙ
ТА СЛУЖБОВИЙ ШЛЯХ ЯКОГО –
ДОСТОЙНИЙ ПРИКЛАД
ДЛЯ НОВОГО ПОКОЛІННЯ
ЗАХИСНИКІВ КОРДОНУ.

■ ЮВІЛЯР

Життєві перехрестя

П'ЯТЬ ДНІВ

ЛЕЙТЕНАНТСЬКОГО ЛІТА

– Процес очікування першого призначення – досить виснажливий для курсантів. Нас, завтрашніх лейтенантів, дуже тривожило, в яких умовах доведеться починати офіцерську кар'єру на кордонах СРСР: у горах, пісках, снігах чи навіть в оточенні вічної мерзлоти, – ділиться спогадами Микола Георгійович.

Закавказький прикордонний округ 70-х років минулого століття був найбільш оперативним. Його підрозділи охороняли кордони з Туреччиною та Іраном в умовах виснажливого субтропічного клімату. В складі округу були 12 прикордонних загонів, п'ять КПП, дві окремі морські бригади, авіаескадрилья. На ділянках його відповідальності затримували найбільшу кількість порушників державного кордону.

– Зі штабу округу, який дислокувався у Тбілісі, для подальшого проходження служби, мене направили у Ленкоранський прикордонний загін, призначивши на посаду заступника начальника застави. І перші п'ять днів служби у новій якості були справжнім випробуванням, – згадає ті часи Микола Георгійович. – У перший день перебування на заставі 45 військово-службовців з 64, що встигли на вечерю з'їсти макарони з м'ясом, отримали сильне харчове отруєння. За годину всі вони вже не могли встати з ліжка, а сімох просто із застави вертольотом забрали до шпиталю. Кордон на цій ділянці певний час охороняв резерв прикордонної комендатури. Того дня я зробив перший для себе висновок: необхідно особисто вникати в будь-які питання, навіть, на перший

погляд, другорядні. Це стосується і організації харчування особового складу.

Далі – більше. На третій день служби на ділянці застави розпочалася масштабна пожежа. Розпал літа, температура зашкалювала за +40 градусів, земля, трава, кущі – все сухе... Від іскри двигуна трактора «Білорусь», який обробляв контрольно-слідову смугу, миттєво зайнявся «червоний півень». Щоб не сталося масштабного лиха, на допомогу приїхали три підрозділи зі складу прикордонної комендатури. Після ліквідації наслідків пожежі від моєї новесенької форми залишилися жалюгідні шматки...

На п'ятий день служби заставу підняли по тривозі, оскільки спрацювала електрична сигналізаційна «система». Разом з тривожною групою я відбув на ділянку кордону. На контрольно-слідовій смузі виявили сліди двох порушників – починаємо переслідування, наздоганяємо двох чоловіків. Зупинитися та підкорятися нашим вимогам вони відмовилися! Довелося вступити у єдиноборство та затримати цих порушників. Як з'ясувалося згодом, ми арештували двох злочинців, які нещодавно втекли з пересильної тюрми, що знаходилася неподалік Баку. Здолавши понад двісті кілометрів, вони збиралися незаконно потрапити за кордон.

– І ось після всіх цих неординарних подій, що трапилися протягом перших п'яти днів офіцерської служби, сидючи у канцелярії, я задумався: чи зможу витримати такий ритм життя та служби у найближчій перспективі, чи впораюся? – продовжує Микола Георгійович. – Вирішив не здаватися. З часом втягнувся у прикордонну службу

і витримав цей нелегкий період. А вже за дев'ять місяців мене призначили начальником застави. В цьому аспекті згадую командира загону підполковника Володимира Івановича Стуса. Як мудрий керівник він давав поради, завжди був готовий вислухати нас, лейтенантів, морально підтримував молодих офіцерів.

Згодом, після чотирьох років служби на «зеленці», молодий офіцер виніс для себе декілька життєвих уроків. «Служба на прикордонній заставі демонструє, хто ти є насправді. Адже постійно, як керівник, ти на очах у всього колективу, в центрі усіх службових подій та побутового життя підрозділу. Підлеглі будуть готові піти за командиром, як то кажуть, у вогонь і воду, тільки будучи впевненими у його здібностях, професіоналізмі і порядності» – так розмірковував старший лейтенант Гулік.

СПЕКОТНІ СЛУЖБОВІ БУДНІ НЕ КУРОРТНОЇ ОДЕСИ

А далі у військовій біографії офіцера – навчання у військовій Академії ім. Фрунзе, яку він закінчив з відзнакою, та подальша служба у Північно-Західному прикордонному окрузі. А у 1985 році вже підполковника Гуліка призначають на посаду заступника начальника ОКПП «Одеса».

– Тільки на перший погляд могло здаватися, що ця посада – тепле місце у курортній Одесі, – говорить Микола Георгійович. – Насправді доводилося організовувати службу в складних умовах. Зона відповідальності – Ільчівський морський торговий порт. У той час це – 25 причалів, поромна переправа, 12 причалів рибного порту, два рейди – внутрішній та зовнішній. Доводилося перевіряти величезні вітчиз-

няні та іноземні контейнеровози, зерновози, автовози, різноманітні торгові судна водотоннажністю від 20 до 100 тисяч тонн та з командою по 600-700 осіб. Досвід – колосальний.

Микола Георгійович згадає неординарний випадок на ОКПП «Одеса».

– В один з днів заходить у порт велике судно – плавбаза «Схід». Суднокоманда – понад 600 осіб, працюють кілька консервних ліній, трюми забиті гофротарою, металевою стрічкою, мішковиною. Оглядова група – 70 прикордонників. І от в одному з технічних приміщень виявляють місце, де явно перебувала людина, таке собі лежбище. Ніхто з суднокоманди не зізнається, адже це миттєве звільнення та немилуче покарання. Капітан дає слово, що чужинців на борту немає. Як перевірити їхні слова, як переконатися, що зайвих осіб на судні немає? Тримати плавбазу біля причалу і ретельно перевіряти кожен відсік – людей і часу не вистачить, адже графік руху кораблів вельми динамічний, на підході наступне судно.

– На допомогу прийшли знання, які підштовхнули на нестандартну ідею, – продовжує розповідь Микола Георгійович. – Разом із судном, оглядова група «стає» на внутрішній рейд, я розставляю прикордонників на ключових точках біля службових приміщень, відсіків та трюмів, а капітан включає на повну потужність холодильні камери... Чекаємо. За деякий час, коли температура у технічних приміщеннях знизилася до –25, на свіже повітря вийшли двоє задубілих «зайців». Завдання – виконане. Терпіння, впевненість та досвід дали свої результати!

З досвіду служби на морському КПП Микола Гулік на все життя запам'ятав, що всі портові об'єкти, зокрема чис-

ленні троси, вантажні крани, причали – це об'єкти підвищеного ризику. Тому суворе дотримання правил безпеки завжди на першому місці для командира та його підлеглих. «Інакше – в один день можеш так і залишитися лейтенантом...» – з долею професійного гумору говорить Микола Георгійович і додає: «Говорячи про той період служби, обов'язково слід згадати керівника – начальника ОКПП «Одеса» полковника Бориса Родіоновича Філіпова. Його називали легендою ОКПП, водночас відмічаючи його складний характер. Він був досвідченим офіцером, який заслужено користувався авторитетом у всього особового складу. Свій досвід та знання він щодня передавав підлеглим, зокрема і мені, своєму молодому заступнику».

ІСТОРІЯ ОДНОГО ФОТО

У 1987 році підполковника Гуліка призначають командиром ОКПП «Мостиська», що згодом стане ОКПП «Прикарпаття». До його складу на той час входили автомобільні та залізничні пункти пропуску західного регіону та аеропорт «Львів».

ність тоді передбачала щодобово пропускати 600 одиниць легкового автотранспорту, 50 автобусів і загалом до трьох тисяч пасажирів. Проте були періоди, коли щодня тільки на виїзд прикордонники оформлювали до двох тисяч одиниць легкового автотранспорту та приблизно сто автобусів. І все одно черги перед пунктом пропуску сягали 12 кілометрів. Це приблизно сім тисяч автомобілів, 400 автобусів, понад 20 тисяч пасажирів! Вони чекали своєї черги по кілька діб. Невизначеність, відсутність мінімальних побутових та санітарних умов творили з людьми неймовірне: лють, роздратованість, пияцтво, всюдозволеність... Поведінка неорганізованого людського натовпу набувала стану масового психозу. Зазвучали гасла, що необхідно повністю відкрити кордон.

Газети виходили з принизливими статтями та заголовками на кшталт «Шлях Мостиська – Шегині – це дорога смерті». І хоча в кабінках паспортного контролю працювала максимальна кількість прикордонників, включаючи офіцерів штабу загону, загальна ситу-

об'єктивного стану справ, побували кореспонденти різних видань та знімальні групи телебачення, яких кликали самі прикордонники. Микола Георгійович особисто запрошував комісії з округу для вивчення проблеми та реагування на непросту ситуацію.

– Ми зверталися до органів місцевої влади, я особисто зустрічався з Вячеславом Черноволом, який тоді обіймав посаду Голови Львівської обласної Ради, і обговорював з ним та його командою складну ситуацію в прикордонні, – згадує Микола Георгійович. – Однак кардинально вплинути на це питання могла тільки республіканська влада. І от восени 1990 року в пункт пропуску «Шегині», перебуваючи з робочою поїздкою по західному регіону, прибув тодішній Голова Верховної Ради України Леонід Кравчук. Я доповів Леоніду Макаровичу про ситуацію на ділянці відповідальності та виклав пропозиції щодо ліквідації багатокілометрових черг на західному кордоні. Майбутній перший Президент України уважно вислухав мене, поставив уточню-

КОМАНДИРСЬКЕ РІШЕННЯ

Влітку 1995 року полковника Миколу Гуліка з ОКПП «Прикарпаття» переводять на посаду заступника начальника управління прикордонного контролю Державного комітету у справах охорони державного кордону. Для Миколи Георгійовича почалася здебільшого штабна робота, пов'язана з відпрацюванням розпорядчих документів, службовими розслідуваннями, вирішенням організаційних питань.

За словами самого офіцера, у цей період він прагнув проводити більшу частину службового часу у відрядженнях на кордоні, допомагаючи у становленні молодим командирам, передаючи їм накопичений досвід. Проте одного дня, у червні 1996 року, полковника Гуліка викликали керівництво відомства і запропонувало очолити ОКПП «Київ». Хоча це більше нагадувало наказ, а не пропозицію. Така була службова необхідність.

Ситуація у підрозділах головних повітряних воріт країни була непростю. Аналітика свідчила, що понад шість тисяч незаконних мігрантів щомісяця потрапляли в нашу країну саме через столичні аеропорти.

Новопризначений керівник не став одразу «рубати шаблею». Перші два тижні він вникав у справи, спостерігав за роботою підлеглих, контролерського складу на лінії паспортного контролю, спілкувався з представниками інших служб і робив висновки. Нового командира одразу неприємно вразила кількість зайвих людей, які знаходилися у залі прильоту. Причому «працювали» вони там, де їх не мало бути взагалі. Будь-який закордонний рейс ще до лінії паспортного контролю зустрічали представники різних приватних фірм та організацій, котрі, як посередники, видавали іноземцям запрошення, туристичні ваучери, довідки та інші фіктивні документи. Саме ці папери слугували надійним підґрунтям для отримання візи на лінії паспортного контролю та подальшого легального в'їзду в Україну. А згодом цих «туристів», «студентів» або «бізнесменів» десятками та сотнями затримували при спробі порушити західний кордон держави.

– Я прийняв рішення діяти за висловом: «Іди своїм шляхом, а люди нехай говорять, що хочуть». В один з робочих днів за моїм рішенням всі іноземці, які прибували в Бориспіль з-за кордону не покидали борт літака без пред'явлення підтверджуючих документів на право в'їзду в Україну, – говорить Микола Георгійович. – Тобто наші співвітчизники спокійно проходили з трапу до кабінки паспортного контролю, інші, а це майже 90% пасажирів, залишалися на повітряному судні. Другим радикальним кроком стало рішення щодо повного звільнення залу від організацій, які не мають права там знаходитися, і чиї працівники були причетні до незаконної міграції.

За словами Миколи Гуліка, перші декілька днів таких потрясінь нагадували пекло. Невдовзі після непропуску та вжиття кардинальних заходів почалися дзвінки з пропозиціями «вирішити питання», «допомогти, а ми потім віддячимо», що закінчувалися завуальованими погрозами.

генерала Гуліка

Цей історичний для СРСР час увійшов у підручники як період перебудови. Керівництво країни поступово відходило від жорсткої внутрішньої політики. Одним з напрямів демократичних змін мала стати урядова постановою про спрощення порядку виїзду громадян СРСР за кордон. Отримати закордонний паспорт стало значно простіше. Тому кількість співвітчизників, охочих подивитися на життя держав соціалістичного табору була досить великою.

Заради справедливості слід зауважити, що жителі України більшістю їхали за кордон не з туристичною метою, а з бажанням вирішити матеріальні проблеми, купити дефіцитні товари, адже радянський карбованець втрачав свою покупну спроможність дуже швидко. Тому в магазинах закупили невелику побутову техніку та товари широкого вжитку. Кожен з подорожуючих мав чималий багаж, прагнучи реалізувати його у Чехословаччині, Угорщині, Польщі! Ідеальний варіант – Югославія! Однак до заповітної мрії необхідно було ще доїхати. Західні кордони СРСР від Бресту до Чопу на існуючих пунктах пропуску почали «тріщати по швах».

– Попри те, що Західний прикордонний округ мав розгалужену мережу міжнародних пунктів пропуску, – розповідає Микола Гулік, – впоратися з новими викликами, а саме зі зростаючим пасажиропотоком, контролюючи служби на кордоні виявилися не готові. В поїздах закордонного прямування при стандартній завантаженості пасажирами 600 осіб у вагонах тиснилося півтори тисячі.

Або взяти пункт пропуску «Шегині». Його проектна спромож-

ація набувала вибухового характеру. А головне – вирішення проблеми виходило за рамки повноважень прикордонників.

Що робити? Як змінити ситуацію, вистояти і витримати людський натиск? Як перетворити справедливий народний гнів на позитивне ставлення до охоронців кордону? І тоді начальник ОКПП полковник Микола Гулік почав відкрито підіймати цю нагальну проблему на різних рівнях. Були звернення до вітчизняних дипломатів, урядовців, посадовців різних рангів, які проїжджали кордон через ті ж «Шегині» і на власні очі бачили небезпечну ситуацію. На цих ділянках, для висвітлення

ючі питання, розмовляв з іншими посадовцями та просто людьми на кордоні. Внаслідок наших спільних зусиль були розширені штати прикордонних підрозділів, місцеві пункти пропуску «Рава-Руська», «Ягодин», «Ніжанковичі», «Устилуг» отримали статус міжнародних, кілометрові черги зникли з нашого життя. А на згадку про цей нелегкий період служби залишилася фотографія, зроблена фотокореспондентом одного з видань. Погляди та настрої дійових осіб на світліні стурбовані, адже від правильності та оперативності рішень залежала тоді стабільність у прикордонні, – підсумовує Микола Георгійович.

■ ЮВІЛЯР

ЖИТТЄВІ ПЕРЕХРЕСТЯ генерала Гуліка

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК НА СТОР. 6-7

– Однак ми вистояли, маючи підтримку керівництва відомства. Наші дії були узгоджені з колегами з інших правоохоронних структур, які підтримали ефективні дії щодо наведення порядку в аеропорту «Бориспіль». Особливо хочу згадати про принципову позицію, яку зайняли Генеральна прокуратура та Служба безпеки, реагуючи на численні скарги щодо дій прикордонників. За три дні, коли затримані нами літаки з мігрантами почали повертатися в аеропорти вильоту, а в залах «Борисполя» зникли посередники, ситуація нормалізувалася. Напруга знизилася.

– Наступний крок – очищення кадрів. Це було складне завдання. Скажу відверто, що за півтора року з ОКПП звільнилися більше ста прикордонників. Чверть з них – офіцери. Жорстко? Так! Та інакше мені як командир довелось б їх покривати. Я б на це не погодився! Ті, хто не думав про наслідки своїх дій – залишили колектив. У цьому контексті я би хотів згадати та подякувати офіцерам Володимиру Корнейчуку та Олегу Кондратюку. Вони стали справжніми командирами підрозділів ОКПП, авторитетом для підлеглих, мою надійною опорою, – констатує Микола Гулік.

ПРИНЦИПИ, ЩО ПРИХОДЯТЬ
З ДОСВІДОМ

Напевно, доля правильно розпорядилася, що військова кар'єра генерал-майора Гуліка (держава по заслугах оцінила професіоналізм та заслуги офіцера, присвоївши героєві нашої розпо-

віді у 1998 році звання генерал-майора), закінчилася саме на ОКПП «Київ». Микола Георгійович залишив багатий спадок у вигляді традицій, ставлення до справи та кадрового потенціалу.

– Впевнений, що жодні обставини не зможуть розмити або зруйнувати професійну зрілість та честолюбство цього колективу, фундамент якого закладався зусиллями багатьох керівників. Був серед них і я. Вісім років мого життя пройшли на цій посаді немарно! – говорить Микола Георгійович. – Вважаю, що вчиняв по совісті. І ставленням до людей, і до дорученої справи. Намагався, щоб у колективі, у керівному ядрі, були люди вольові, чесні, професіональні. З такими офіцерами працювати цікаво, незважаючи на службові навантаження. І навпаки – не вмів знайти спільну мову зі слабкими, непорядними або нечесними людьми.

– Знаю багатьох офіцерів, які впевнено йшли службовими сходами, їх позитивно характеризують, а сьогодні вони займають високі посади у центральному апараті прикордонного відомства. Під час служби виробив кілька важливих правил. Що стосується підлеглих – це вміння прощати. Звільнити, зганьбити, принизити офіцера та зруйнувати його кар'єру – легко! А от виростити справжнього професіонала, дати йому знання, передати досвід, навчити – значно складніше і потребує чималого часу. Кожен з нас – жива людина зі своїми життєвими проблемами. І якщо молодий прикордонник оступився – дай йому шанс, май терпіння! Результат обов'язково прийде. У військових колективах, в особистих стосунках, має панувати дух довіри та відповідальності.

Крім того, не останню роль у формуванні характеру та життєвих принци-

пів зіграла династія Гуліків, уродженців Брянщини. За словами Миколи Георгійовича, його пращури були донськими козаками, які традиційно охороняли землі від чужинців.

А ще генерал Гулік з теплом і вдячністю згадає офіцерів та генералів, які допомагали йому здобувати досвід, підтримували та довіряли, зокрема це Володимир Стус, Борис Лейда, Павло Шишолін, Віктор Банних, Борис Олексієнко та багато інших з ким довелося служити поруч та виконувати завдання з охорони державного кордону.

– Зовсім недавно я зустрічався з особовим складом ОКПП «Київ». Ми відверто обговорили чимало тем. Я їм побажав служити так і мати такі результати, щоб хлопці на передовій пишались їхніми успіхами. А ще молодому поколінню я нагадав, що кар'єра військового не складеться, як планував, якщо ви не будете пам'ятати про власні сім'ї. Дружина може або підняти на вершину кар'єри, або втоптати твоє ім'я в бруд! Що ж стосується мене особисто, то я вдячний своїй дружині, Тетяні В'ячеславівні, за терпіння та розуміння. Говорючи мовою військових – зі своїм завданням вона повністю впоралася!

Спілкувався Андрій КУЧЕРОВ

Редакція «Прикордонника України», а також всі однодумці, колеги та колишні підлеглі генерал-майора у відставці Миколи Георгійовича Гуліка вітають його з 70-річним ювілеєм та бажають імениннику міцного здоров'я та довгих років життя!

■ МОЛОДЬ

«Пошана і дяка вам від народу!»

Прикордонники Донецького загону провели День відкритих дверей для мариупольських школярів молодших і середніх класів.

«Зелені кашкети» влаштували дітям ексклюзивну виставку озброєння та техніки, з якою виконують бойові завдання на лінії зіткнення в районі Операції об'єднаних сил. Довідалася молодь і про історію та бойовий шлях прикордонного загону під час протистояння збройній агресії РФ. Крім цікавих розповідей та екскурсії, юні відвідувачі посмакували солдатським обідом. Щиро дякуючи прикордонникам за гостинну та цікаву зустріч, вихованці навчальних закладів Маріуполя залишили на згадку креативний плакат – «Під захистом надійним Україна!» – з найкращими побажаннями.

Нагадаємо, що органи та підрозділи Донецько-Луганського регіонального управління Держприкордонслужби, що входять до складу Об'єднаних сил, беруть активну участь у патріотичному вихованні молоді, популяризують військову службу в лавах прикордонного відомства.

Валерія КАРПИЛЕНКО

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби УкраїниВидається
з липня 1943 рокуПРИКОРДОННИК
України
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023Головний редактор
Микола ЗОРИКЛітературний редактор
Леся МЕДВЕДЕНКОЧергова по номеру
Наталія УСТЬЯНЦЕВАТижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15Замовлення: 63146
Наклад: 4000 прим.З питань розміщення реклами звертатися у Головний центр
стратегічних комунікацій ДПСУ за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:

02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:

566-43-30 (багатоканальний)

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net